

ZVĚSTOVÁNÍ BOŽÍHO SLOVA

Mluv, Hospodine, tvůj služebník slyší. (1S 3,9b)

302

1. Moc - ný Bo - že, při Kris - to - vu
za - cho - vej nás spá - sy slo - vu,
ať tvé prav - dy ja - sná sví - ce
zmá - há blu - dy víc a ví - ce.

2. Kriste, Pane nad vše pány, / ukaž, že ni pekla brány /
slova tvého nepodvrátí, / z ruky tvé nás nevyčvátí.

3. Duchu svatý, těš nás v mdlobě, / vírou spoj nás v lásce
k sobě; / když pak běh zde dokonáme, / dej, ať věčný život
máme.

τ: Martin Luther, Geistliche Lieder, 1543/4 /

Písně duchovní evanjelistské, 1576 / Ludvík Bohumil Kašpar,

Zpěvník žalmů a písní duchovních, 1877 / Evangelický zpěvník, 1979

μ: podle hymnu *Veni, redemptor gentium* Martin Luther, Geistliche

Lieder, 1543/4 / Písně duchovní evanjelistské, 1564

303

1. Mou - dro - sti po - klad z ne - be
v něm po - zná - ní nám se - be

je slo - vo Bo - ží nám,
o - tví - rá Pán Bůh sám.

K své tvá - ře zje - ve - ní

všem v Kris - tu svět - lo dá - vá

pro věč - né spa - se - ní.

Po - tě - še - ním se stá - vá,

po - si - lou v ze - mdle - ní.

2. Nám hřivnu slova svého / k užitku svěčil Pán, /
v hloubi srdce lidského / ať nalézá svůj chrám. / Vždyť on,
ten věčný Král, / k nám s pravdou svou se sklání, / aby ho
každý znal. / Ten ztrácí slitování, / kdo jím by pohrdal.

3. Ve slovu Božím spása / platit nepřestává / a jeho moc
a krása / navěky zůstává. / Kdo věrnost zachová / a v něm
na pevné skále / ve víře vytrvá, / s Kristem v naději stálé /
i smrt překonává.

4. Kdo slovu Pána svého / naslouchá s důvěrou, / bez
bázně v síle jeho / smí přijmout službu svou. / Nebývá
oklamán / a svírán pouty hříchů, / v zápasech není sám. /
V zástupu učedníků / je s láskou přijímán.

5. S milostí, Bože, shlédni / na maličký lid svůj, / po cestě
tvé již kráčí, / Duchem jej obdaruj. / Svě svaté učení / vždy
čisté zachovávej / a k jeho plnění / nám chuť i sílu dávej, /
k tvé slávy šíření.

т: Jan Korytanský, Kirchengeseng, 1566 / Jan Amos Komenský,
Kancionál, 1659 / Ludvík Bohumil Kašpar, Zpěvník žalmů a písní
duchovních, 1877 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

m: Gantz neue geystliche teütsche Hymnus, 1527 / Písně chval Božských, 1561

Milostivý a svatý Bože,
stvořil jsi nás k svému obrazu.
Dej nám moudrost, abychom tě poznali.
Horlivost, abychom tě hledali.
Oči, abychom tě zahlédli.
Srdce, abychom o tobě přemýšleli.
Život, abychom tě zvěstovali.
Skrze Ježíše Krista, našeho Pána.

podle liturgie německých reformovaných církví

305

1. To - bě, Bo - že, dě - ku - je - me
 a slo - vo tvé mi - lu - je - me;
 ó ra - čiž mu prů - chod dá - ti,
 svým slu - hům v ú - sta vklá - da - ti
 a z tvé - ho slo - va ká - zá - ní
 nám všem dej své po - žeh - ná - ní,

2. aby v nás vždy přebývalo, / hojné užitky dávalo / ke cti,
 k chvále tvé milosti / a k naší větší radosti. / Učiň to pro
 Syna svého, / Ježíše, Pána našeho.

r: Piesně chval Božských, 1561 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

m: Geistliche Lieder, 1539 / Geistliche Lieder, 1545

306

1. Ko - mu mi - lo spa - se - ní
 ča - su ny - něj - ší - ho,
 z Bo - ží - ho smi - lo - vá - ní
 mů - že do - jít je - ho.

2. Vždyť sám Pán všemohoucí / nechtěl dopustiti, /
 aby v něho věřící / měli se rmoutiti.

3. Protož evangelium, / poselství milosti, /
 oznamuje národům / k veliké radosti.

4. Syn v našem člověčenství / v světě se ukázal, /
 v množství zjevných svědectví / lásku svou dokázal.

5. Na smrt duši položil / z veliké milosti, /
 svou nevinnou krev vylil, / zjevil lásky dosti.

6. Nato Duch svatý poslán, / by svědectví vydal, /
 Kristus byl oslavován, / ve věrných přebýval.

7. A církvi dal Boží Syn / moc na odpuštění, /
 neb na zadržení vin / z jeho stanovení.

8. Ó co bezpečnějšího / v světě může býti /
 nežli Nejsvětějšího / slovům v tom věřiti?

9. Kdo miluje spasení, / může ho dojíti /
 a z Kristova svědectví / jím ujištěn býti.

10. Ó chvaliž, duše, Pána / z takové milosti, /
jež v církvi připravena! / Rci jemu s vděčností:

11. Tobě chvála, Bože můj, / také děkování, /
že jsi navštívil lid svůj / ve svém slitování.

12. A co jsi byl připravil, / dej toho užítí, /
aby hříšný spasen byl, / rač pomoc činiti.

τ: Jan Augusta, Kniežka tato bez titule, 1535 /

Piesně chval Božských, 1541 / Evangelický zpěvník, 1979

μ: Kniežka tato bez titule, 1535 / Piesně chval Božských, 1541

307

1. Slá - va Bo - hu na vý - so - sti,
kte - rý jest vždy od věč - no - sti,
jenž všec - ko slo - vem u - či - nil,
v ne - bi, v ze - mi mou - dře zří - dil.

2. Pomine nebe i země, / slovo Páně nezahyne, /
aniž bude umenšeno, / na věky jest utvrzeno.

3. Ani množství velkých činů / neb kterých lidských
úkonů / nemohou mu co vzít, přidat, / v své čistotě má
vždy trvat.

4. Nižádná práce úsilná / ani lidská služba pilná, /
krom toho slova věčného, / nemůže spasit žádného.

5. V slově víra osvícení, / neomylné ujištění / má o celé
vůli Boží; / ono pravou známost množí.

6. Otvírá i rozum pravý, / dává z Písma smysl zdravý, /
odnímá i pochybení, / činí naději k spasení.
7. Svědomí obveseluje, / milost v Kristu zaslubuje, /
hodnost v jeho zasloužení; / napravuje v poblouzení.
8. Tvrdost srdce obměkčuje, / truchlou mysl polehčuje, /
žádost k Bohu vroucí dává, / když i Duch svatý pomáhá.
9. Nadarmo všichni pracují / a slibných slov užívají, /
chtějí jeviti se mocní, / jsou však bez Boha nemocní.
10. I co nad Boha lepšího, / co lidem v světě jistšího /
než slovo věčného Boha, / jímž k spasení svým pomáhá!

t: Jiřík Štyrsa / Písně chval Božských, 1541 /
Kancionál, 1659 / Evangelický zpěvník, 1979
m: Ladislav Moravetz

Dávej nám, Bože, slyšící uši,
abychom ve svém marném životě
směli slyšet o velikých věcech,
které jsi pro nás k velikému překvapení
na věky připravil
skrze Krista, našeho Pána.

309

1. Za - cho - vej nás při svém slo - vu
 a dej k ně - mu ví - ru ži - vou,
 ty sám, Je - ží - ši, Pa - ne náš,
 kte - rýž - to mdlo - bu nás všech znáš.

2. Ó pastýři izraelský, / opatruj malé stáde své, / věrnými správci obdar nás / a svévolníků zbavuj nás.

3. Poněvadž my sami z sebe / nemůžeme nic bez tebe, / v tvou ochranu se dáváme / a o to tebe žádáme:

4. Pas nás na horách zelených, / na trávnících přerozkošných, / pastvou slova nás obdaruj / a bludů škodných uvaruj,

5. ať moc pravdy slova tvého / nevyjde z srdce našeho, / a tak ať jsme země plodná, / k semenu tvému způsobná.

6. V čemkoli jsme pobloudili, / naprav nás, pastýři dobrý, / k stádu svému na ramenou / přines ovci svou ztracenou.

7. Slovo tvé, Pane Kriste náš, / ať nikdy neopustí nás. / Amen, ať se to vše stane, / zač tebe z víry žádáme.

t: Kancionál český, 1576 / Zpívání křesťanská, 1584 /
 Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

m: Kirchengeseng, 1566 / Evangelický zpěvník, 1979

310

1. Pochvá - len bu - diž Pán Bůh náš,
kte - rýž ny - ní na - sy - til nás
slovem sva - tím, jenž jest po - krm du - ším
na - ším. Chvalmež Bo - ha, chvalmež Bo - ha,
za do - bro - di - ní je - ho mno - há!

2. Pochválen buď i Syn Boží, / jenž jest duší našich
zboží, / neboť on sám / smrtí svou vrátil život nám. /
Chvalmež Boha, chvalmež Boha / za dobrodiní jeho
mnohá!

3. Pochválen buď i Duch svatý, / jenž nás učí právě
znáti / Hospodina / i jeho milého Syna. / Chvalmež Boha,
chvalmež Boha / za dobrodiní jeho mnohá!

†: Královhradecký kancionál český, 1595 / Písně chval Božských, 1606 /
Nová kniha zpěvů křesťanských, 1796 / Evangelický zpěvník, 1979
m: Písně chval Božských, 1606

311

1. Bůh je můj hrad a já smím brát
z je - ho slov po - vzbu - ze - ní.
Před tvá - ří tvou jdu ce - stou svou
ve ví - ře, bez _____ vi - dě - ní.

2. Slovo pravdy / tvé ať navždy / mi dává, Bože, sľu, /
ať v úzkosti, / v pochybnosti / neztratím svoji víru.

3. V tvém slovu mám / zbraň proti tmám, / kde jinde
bych vzal světlo? / Co jiného / jména tvého / k oslavě by
mne vedlo?

4. Světlem slova / mi vždy znova / cenu spásy zjevuješ /
a z milosti / do věčnosti / časností mne provést chceš.

5. Nevěděl bych, / že smířit hřích / v tvé věčné radě bylo, /
kdyby zvěst tu / všemu světu / tvé slovo nezjevilo.

6. Mé srdce již / pro hříchů tíž / nemusí se tě báti, / vždyť
ty mi díš, / že odpouštíš, / že smím tě Otcem zváti.

7. Ty jsi náš hrad, / rač ponechat / nám světlo slova
svého. / V něm naděje / i spása je, / dar života věčného.

T: Christian Fürchtegott Gellert, Geistliche Oden und
Lieder, 1757 / Josef Batelka, Evangelický zpěvník, 1979

M: As Hymnodus Sacer, 1625 / Andachts-Zymbeln, 1655 / Evangelisches
Kirchen-Gesangbuch, 1950 / Evangelisches Gesangbuch, 1993

312

1. Při - šli jsme, ó — Je - ží - ši,
U - čiň srd - ce — schopněj - ší

slo - vo tvo - je po-slou-cha - ti.
slo - va sva - tá při - jí - ma - ti,

od zemských vě - cí od - vá - děj

a ne-be - ské hle - da - ti dej.

2. Srdce naše, rozum náš / velkou tmou jsou zatemněny, /
Bože, jenž vše v rukou máš, / dej nám světlo k osvětlení. /
Dobré činit, myslit, znáti / nám ty sám jen můžeš dáti.

3. Blesku slávy, jasnosti, / světlo z světla nebeského, /
všechny naše schopnosti / obnov mocí Ducha svého, /
ať z svých proseb, zpěvů, lkání / máme slavné požehnání!

†: Tobias Clausnitzer, Altdorffisches Bet- und Gesang-Büchlein, 1663 /
Poklad spěvů duchovních, 1710 / Kancionál, 1753 / Ludvík Bohumil Kašpar,
Zpěvník žalmů a písní duchovních, 1877 / Evangelický zpěvník, 1979
m: Johann Rudolf Ahle, Neue Geistliche [...] Andachten, 1664 /
Deutsches evangelisches Kirchen-Gesangbuch, 1854 / 2018

313

1. O - zvi se, Pa - ne můj!

Já tou - žím znát tvou vů - li.

K služ - bě mne při - pra - vuj,

ať vy - dám se ti rád.

O - zvi se, Pa - ne můj,

po pří - mé ce - stě jdu - li,

i kdy - bych tá - pal snad.

2. Ozvi se, Pane můj! / Co dělat mám, chci znáti, /
a moudrost mi daruj, / abych cíl neztratil. / Ozvi se, Pane
můj, / ať způsobí Duch svatý, / že budu mít dost sil.

3. Ozvi se, Pane můj, / a soustřeď moje smysly / na
pravdivý hlas svůj / a svoje rozkazy. / Ozvi se, Pane můj! /
Ať na to jenom myslím, / co z pravdy přichází.

4. Ozvi se, Pane můj! / Má duše neklidná je; / ty sám ji
proměňuj, / ať uslyší tvůj vzkaz. / Ozvi se, Pane můj, /
veď lidstvo k branám ráje / a oslav se ty v nás.

†: Pierre Corneille, L'imitation de Jesus-Christ, 1656 / Karel Trusina,
Evangelický zpěvník, 1979 †: Geist-reiches Gesang-Buch, 1704 /
Harmonischer Lieder-Schatz, 1738 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

314

1. Za dar slo - va, Bo - že mi - lý,
Byl jsi s ná - mi v tu - to chví - li,
při - jmi srd - cí na - šich dřík.
buď dál kaž - dý o - ka - mžik.
Ha - le - lu - ja! Ke tvé chvá - le
ží - ti chce - me, Bo - že náš.
Po - si - luj nás ne - u - stá - le,
z mi - lo - sti tvé ži - vot náš.

2. Nechť tvé světlo jasně vzplane a ostříhá našich cest. /
 Bezpečně vždy noha stane, když tvé slovo svící jest. /
 Haleluja! Cestu tvoji najít chceme, Bože náš. / Z nepokoje
 ku pokoji jediný ty vodit znáš.

τ: Gustav Adolf Molnár, Harfa, 1915 / Evangelický zpěvník, 1979

м: podle nápěvu tradiční ruské písně John Andrew Stevenson,
 A Selection of Popular National Airs, 1818 / Písně cestou života, 1890

315

1. Nás za-vo-lal jsi, Pa - ne, my proto přišli sem,

nás za-vo-lal jsi, Pa - ne, my proto přišli sem,

že tvými jsme teď ho - sty, ti dě - ku - jem,

že tvými jsme teď ho - sty, ti dě - ku - jem.

2. |: Zde slyšíme tvá slova, je o tvých skutcích řeč, :|
 |: kéž otevřeš nám uši a srdce těž! :|

3. |: A soustřeď naši mysl, rač Ducha svého dát, :|
 |: ať naučí nás slyšet a poslouchat. :|

τ: Kurt Rommel, Gott schenkt Freiheit, 1968 / Zdeněk Coufal, Buď tobě sláva, 1981

м: Kurt Rommel, Gott schenkt Freiheit, 1968 / Buď tobě sláva, 1981

316

1. Dej od - va - hu včas sly - šet, co
 pro nás, Pa - ne, máš, a při - jmi
 dík, že s ná - mi po - čí - táš.

2. Dej odvahu žít, doufat, / když není vidět cíl, / a přijmi
 dík, / žes láskou ujistil.

3. Dej odvahu dnes sloužit, / ať den je nebo noc, / a přijmi
 dík, / že jdeš nám na pomoc.

4. Dej odvahu se ztišit / i mlčet před tebou / a přijmi dík /
 za všechnu přízeň tvou.

5. Dej odvahu mít víru, / že jediný jsi Pán, / a přijmi dík, /
 že nevzdálil ses nám.

т: Kurt Rommel, Gotteslob, 1975 / Zdeněk Coufal, Evangelický
 zpěvník (dodatek), 2000 м: Kurt Rommel, Gotteslob, 1975 /
 Evangelisch-reformiertes Gesangbuch, 1998

317

1. Bůh prv - ní slo - vo má,
z tmy svět - lo po - vo - lá - vá
a vše - mu ži - vot dá - vá,
dnes do - sud pro - mlou - vá.

2. Bůh na počátku stál. / O čem máme jen zdání, / i tam se v lásce sklání / a nás si povolal.

3. Má slovo poslední: / co otcům zdávna slíbil / a pro co víru tříbil, / to jistě vyplní.

4. Bůh na počátku byl / a přijde jednou zase, / svět stvoří v nové krásě, / v něm všechno má svůj cíl.

τ: Jan Wit, Liedboek voor de kerken, 1973 / Bohuslav Vik

м: Gerhardus Marinus Kremer, Liedboek voor de kerken, 1973

318

1. Kdo na ko - le - nou kle - čí, ví - dá
 dál. _____ Kdo na ko - le - nou
 kle - čí, ví - dá dál. _____
 Ref. Ži - vot svůj prý kdo ztratí, _____
 jen ten ho zachrání. _____ Dlou - hý,
 těž - ký je chá - pá - ní.

2. |: Kdo nedělá moc řečí, poví víc. :| Ref.

3. |: Kdo dává, zpět nežádá, má dost sám. :| Ref.

†: Jaromír Plíšek, Nová píseň, [1983/4] / Svítá, 1992

†: See Four and Twenty Elders, nápěv amerického spirituálu /
 New Quartet Book, 1925 / Nová píseň, [1983/4]

319

1. Shromáždil člo-věk prý moudrosti své poklad,
a kdo chce pravdu snad o ži-vo-tě poznat,

u - lo - žil jej do svých pří-slo - ví,
k tomu ať ten po-klad promlu - ví.

Chcete - li však tak-to do-jít po - u - če - ní,

ne - zů-staň-te v pů-li ce - sty stát,

sněž-te se naslouchat jen pl-né-mu znění,

F G a

půl-ka pravdy mů-že ta-ky lhát.

2. Do jámy upadne, kdo jiným ji chystá, / sejde mečem,
 kdo s ním zachází, / pravda však bývá jen pouze tehdy
 jistá, / když jí jedna půlka neschází. / Slyšte proto všichni
 druhou polovinu, / je v ní skryta moudrost odvěká: / Ten,
 kdo meč odmítá, ten na kříži sejde, / slyšte, lidé, moudrost
 člověka.

τ: Miloš Rejchrt, Nová píseň, [1983/4] / Svítá, 1992

м: Miloš Rejchrt, Nová píseň, [1983/4]

